

[Statsministeren.]

Beløb, altsaa til nogle og 70 Mill. Kr.; som Staten har paataget sig. Men ogsaa bortset derfra vil man have hørt, at det er langt over 100 Mill. Kr., som er stillet til Raadighed og anvendt, og det maa dog antages at have haft *nogen* heldig Virkning.

Efter Afgivelsen af denne Beretning er der fortsat. Dels er der givet en Lov af 1. Juni 1929 om Indkøb af Arealer til Udstykning og Anvendelse af Penge til Veje paa disse indkøbte Arealer og til Grundforbedringsarbejder o. s. v. Det var 10 Mill. Kr., der stillede til Raadighed. Staten har, efter 1929, overtaget Udgifterne til Ulykkesforsikringen og saaledes fritaget Befolkningen for den Dobbeltbyrde, som de, der var ulykkesforsikringspligtige, havde, og som unægtelig ogsaa var urimelig. Og ikke blot har man for Fremtiden overtaget disse Udgifter, men har ogsaa ved Tilbagebetaling af endda store Beløb — jeg tror, det drejer sig om en 511 000 Kr. — vist sin Villie til at fjerne det, der kunde siges at være ubillig Behandling.

Der er i den nyere Tid ogsaa gennemført forskellige Rentelettelser, saaledes navnlig Rentelettelser for Sønderjydske Hypoteklaanefond, fra 7,1 til 6 pCt.; og nu er altsaa i den allerseneste Tid Lovene om Støtteforanstaltninger i Anledning af Landbrugs-krisen gennemført, ligesom Lovene om Tvangsakkord, om Tvangsauktioner o. s. v. jo alle sammen faar deres Betydning i det Omraade af Landet, som her er Tale om.

Jeg har nok set fremsat Krav og har hørt et og andet af det gentaget her i Dag om voldsomme Indgreb; men det maa dog vist i Almindelighed anses for betænkeligt, om saadanne Indgreb i Privat-ejendomsretten, som der har været Tale om, skulde etableres. Særlig mærkeligt er det unægtelig, naar saadanne Krav, ledsaget af Trusler, kommer fra Ejen-domsrettens sædvanlige Forsvarere.

Som jeg har sagt, ser vi fra Regeringens Side selvfølgelig med Forstaaelse paa denne Befolknings Interesser; og vi har med stor Forstaaelse fra Lederne af den sønderjydske Kreditforening hørt fremsat Betragtninger, som paa mange Punkter utvivlsomt er fuldkommen rigtige, og som ogsaa paa visse Punkter kan siges allerede at være imødekommet.

Det er, hvad jeg er i Stand til at oplyse om den foreliggende Sag. Jeg kan tilføje, at Regeringen med den Interesse, som er naturlig, vil følge den videre Udvikling og er rede til til ethvert Tidspunkt, hvor noget maatte være paakrævet, at

foreslaa de Foranstaltninger, som da maatte være paakrævede, ligesom en Række af de Problemer, der kan rejses i denne Sammenhæng, maa siges at være optaget til Overvejelse paa den angivne Maade.

Den ærede Forespørger knyttede en lang Række af sine Betragtninger over den sønderjydske Krise til den Valutaudvikling, vi har haft her i Landet; og der er vel ingen, som kan nægte, at de Valutaulykker, der ramte den øvrige Befolkning, ogsaa har virket i Sønderjylland. Ingen vil nægte det; men jeg forbausedes noget ved i Dag at høre, at den ærede Forespørger var saa varm en Tilhænger af Kronens Nedskæring, og jeg undredes over, at jeg ikke rigtig havde nogen Erindring om, at det ærede Medlem støttede mig, og at han havde nogen Interesse for denne Sag, i Aarene 1924 og 1925, da dette Problem stod paa Dagsordenen — nu kan det ikke siges at staa paa Dagsordenen, i hvert Fald ikke i Øjeblikket, men den Gang stod det virkelig paa Dagsordenen, og jeg har ingen Erindring om at have modtaget en saadan varm Støtte fra det ærede Medlem som den, der i Dag var til Raadighed, da Sagen ikke foreligger. Det er altid kedeligt, naar man kommer bagefter, og det kom det ærede Medlem unægtelig paa dette Omraade. Om det ærede Medlem i Stilhed har haft Nedskæringstilbøjelighed ogsaa den Gang, er muligt, men saa har han i hvert Fald skjult det nogenlunde, saa at det ikke har staaet helt klart for ret mange.

Jeg skal hermed udtale Regeringens Villighed til fortsat at beskæftige sig med saadanne sønderjydske Anliggender, som det maa anses for rimeligt at beskæftige sig med; den vil fremdeles gøre dette i Samraad med den Repræsentation, Sønderjyllands Befolkning har herinde i den danske Rigsdag.

Forespørgeren (Holstein): Den højtærede Statsminister indledede sit Svar paa min Forespørgsel med at bemærke, at de Krisekrav, som er det konservative Folkepartis Programkrav, ikke har nogen Interesse for ham, saa længe de ikke er fremsat i Lovsform af det konservative Folkeparti. Jeg har ikke spurgt den højtærede Statsminister om hans partitaktiske og parlamentarisk-taktiske Interesse; det Spørgsmaal, jeg har rejst, var det principielle, om det Grundsyn paa Krisesituationen for Landbrugets Vedkommende, som har faaet Udtryk i det konservative Folkepartis Kriseprogram, efter den højtærede Regerings Formening er rigtigt eller ikke